

§ 5.

Naar der til Formanden er fremkommet Paastand om Erstatning, skal han inden Maanedsdagen derefter opfordre de paagjældende Tiendetagere og Tiendehdere til at udmelde de to andre Medlemmer af Kommissionen. Denne Udmeldelse maa være foretagen og Efterretningen derom meddelt Formanden i Løbet af 1 Maaned efter, at Formandens Opfordring derom er udgaaet. Have de Paagjældende ikke til den Tid underrettet Formanden om, hvem de have udmeldt til Medlemmer af Kommissionen, indberetter han dette til Amtmanden, som da udmelder de manglende Medlemmer.

§ 6.

Saa snart Formanden har modtaget Underretning om Udmeldelsen af de tvende Medlemmer af Kommissionen, berammer han et Kommissionsmøde i det paagjældende Sogn, hvortil Parterne indkaldes gennem de stedlige Blade saavel som ved Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne. Hvis nogen af Parterne hverken møder personlig eller ved en med lovlig Fuldmagt forsynet Mand og ikke har anmeldt Forsald, fremmes Forretningen desuagtet, og den Udeblivende bliver derefter af Kommissionens Formand at underrette om Sagens Udfald. Har nogen af Parterne anmeldt Forsald, og dette af Kommissionen anerkjendes som gyldigt, udsættes Sagens Behandling, og der berammes et nyt Møde.

§ 7.

I Mødet fremsætter den Part, der fordrer Erstatning, sin Paastand. Kommissionen søger derefter at mægle Forlig mellem Parterne. Opnaas Forlig, føres dette til Protokols og underskrives saavel af Kommissionens Medlemmer som af Parterne.

Opnaas Forlig ikke, har Kommissionen med Hensyn til den Forskiel, som den skjønner at være tilstede mellem Kornets Værdi i Skjæppen og Kapitelstaxten, ved sin Kjendelse at afgjøre Sagen.

Kommissionens Beslutninger tages med simpel Stemmemærthed. Skulde alle 3 Medlemmer fastholde hver sin Afgjørelsesmaade, bliver Formandens Mening den afgjørende.

§ 8.

Er det Tiendetageren, der fordrer Erstatning, skal han saa vidt mulig oplyse for Kommissionen, til hvilken Pris og paa hvilke andre Villkaar Tiendekornet er solgt i de ti sidste Aar, forsaavidt han har eiet Tienden saa længe, og ellers i den Tid, han har eiet den.

Er det Tiendehderen, der fordrer Erstatning, skal han ligeledes saa vidt mulig oplyse for Kommissionen, hvilken Pris der aarlig i de sidste 10 Aar har været betalt for Tiendekornet eller lignende Korn fra vedkommende Sogn til Leveringstiden og paa det Sted, hvor Tiendekornet kontraktmæssigt har været afleveret.

Kommissionen har derefter ved en motiveret Kjendelse at afgjøre, om der skal gives nogen Erstatning og da hvilken. Skal Tiendetageren have Erstatning, fastsættes denne til et vist Beløb over Kapitelstaxten for hver Tønde Korn af de paagjældende Kornsorter, og det saaledes fastsatte Beløb bliver da at svare aarlig de første 10 Aar, og skal Tiendehderen ved en paa den tiendeplygtige Eiendoms Konto i Registeret for Skjøde- og Pante-protokollen thinglæst Deklaration paatage sig og efterfølgende Giere Forpligtelse til i hvert af de første 10 Aar foruden det i § 1 nævnte Tiendevederlag og i Forbindelse dermed at tilsvare Tiendetageren det saaledes fastsatte aarlige Beløb.

Skal Tiendehderen have Erstatning, fastsættes denne til et vist aarligt Beløb pr. Tønde Korn af de paagjældende Kornsorter og afdrages aarlig i de første 10 Aar fra det i § 1 fastsatte Tiendevederlag.

Efter Forløbet af 10 Aar ophører al Erstatning, og Kapitelstaxten bliver derefter den eneste Norm for Tiendevederlaget.